

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.1.37>

USTRÓJ TERYTORIALNO-ADMINISTRACYJNY UKRAINY I STANÓW ZJEDNOCZONYCH ORAZ JEGO WPŁYW NA FORMY ORGANIZACYJNO-PRAWNE SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Kristina Honcharova

aspirant Katedry Prawa Konstytucyjnego

Narodowego Uniwersytetu „Odeska Akademia Prawnicza” (Odessa, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-2835-9109

Goncharova.kristina95@gmail.com

Adnotacja. Celem artykułu jest zbadanie wpływu ustroju terytorialno-administracyjnego na organizacyjno-prawne formy samorządu terytorialnego na Ukrainie i w USA.

Materiały i metody badawcze. W badaniu stosuje się metody dedukcji, indukcji oraz syntezy i analizy, metody hermeneutyczne i porównawcze. Podczas prowadzenia badań autor oparł się na dialektycznym podejściu metodologicznym, a także podejściu systemowym i aksjologicznym.

Wyniki i ich omówienie. Ustrój terytorialno-administracyjny Ukrainy jest określony w Ustawie Zasadniczej z 1996 roku. Zgodnie z nią, charakteryzując formy organizacyjno-prawne samorządu terytorialnego na Ukrainie, należy zwrócić uwagę na: formy organizacyjno-prawne samorządu terytorialnego w jednostkach terytorialno-administracyjnych, których mieszkańcy są uznawani za wspólnotę terytorialną miasta (również z podziałem dzielnicowym, jak i bez takiego podziału); formy organizacyjno-prawne samorządu terytorialnego w jednostkach terytorialno-administracyjnych, których mieszkańcy są uznawani za wspólnotę terytorialną wsi, osiedla; formy organizacyjno-prawne samorządu terytorialnego w jednostkach terytorialno-administracyjnych, które obejmują znaczną liczbę wspólnot terytorialnych (rejon, obwód); forma organizacyjno-prawna samorządu terytorialnego w stolicy Ukrainy – Kijowie.

Konstytucja Stanów Zjednoczonych w odniesieniu do ustroju terytorialno-administracyjnego zawiera jedynie przepisy, na mocy których kraj dzieli się na stany. Do kompetencji każdego stanu należy określenie jego ustroju terytorialno-administracyjnego, dlatego istnieją jednostki terytorialno-administracyjne, które różnią się pod względem nazwy, ale są dość podobne pod względem istoty i wielkości. Podsumowując, w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych należy zidentyfikować formy organizacyjno-prawne administracji miejskiej: w hrabstwach, townshipach i podobnych jednostkach terytorialno-administracyjnych, na których terenie znajduje się kilka miejscowości; w miejscowościach miejskich; w miejscowościach wiejskich; w stolicy Stanów Zjednoczonych – mieście Waszyngton, położonym w Dystrykcie Kolumbii. Należy również zidentyfikować formy organizacyjno-prawne administracji miejskiej oraz okręgów szkolnych i specjalnych.

Słowa kluczowe: samorząd, administracja miejska, jednostki samorządu terytorialnego, jednostka samorządu terytorialnego, forma organizacyjno-prawna, miejska forma organizacyjno-prawna.

ADMINISTRATIVE-TERRITORIAL ORGANIZATION OF UKRAINE AND THE USA AND ITS INFLUENCE ON LOCAL GOVERNMENT'S ORGANIZATIONAL FORMS

Kristina Goncharova

Postgraduate Student at the Constitutional Law Department

National University “Odessa Academy of Law”

ORCID ID: 0000-0002-2835-9109

Goncharova.kristina95@gmail.com

Abstract. The purpose of the article is to study the impact of administrative-territorial organization on organizational and legal forms of local self-government in Ukraine and the United States.

Materials and methods of research. The study uses methods of deduction, induction, as well as synthesis and analysis, hermeneutic and comparative methods. In conducting the study, the author relied on a dialectical methodological approach, as well as systemic and axiological approaches.

Results and discussion. The administrative-territorial structure of Ukraine is enshrined in the 1996 Basic Law. According to him, characterizing the organizational and legal forms of local government in Ukraine, we should pay attention to organizational and legal forms of local self-government in administrative-territorial units, whose residents are recognized as a territorial community (both with district division and without such division); organizational and legal forms of local self-government in administrative-territorial units, the inhabitants of which are recognized as a territorial community of the village, settlement; organizational and legal forms of local self-government in administrative-territorial units, which cover a significant number of territorial communities (districts, regions); organizational and legal form of local self-government in the capital of Ukraine – Kyiv.

The US Constitution on Administrative and Territorial Organization contains only the provisions according to which the country is divided into states. The competence of each state includes the definition of its administrative-territorial structure and therefore there are administrative-territorial units that are different in name, but quite similar in nature and size. It is summarized that in relation to the United States should be identified organizational and legal forms of municipal

government in counties, townships and similar administrative-territorial units, in which there are several settlements; in urban settlements; in rural settlements; in the US capital – the city of Washington, located in the District of Columbia. It is also necessary to identify organizational and legal forms of municipal government and school and special districts.

Key words: local self-government, municipal administration, local self-government bodies, organization of local self-government, organizational and legal form, municipal organizational and legal form.

АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ ТА США ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Крістіна Гончарова

аспірант кафедри конституційного права

Національного університету «Одеська юридична академія» (Одеса, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-2835-9109

Goncharova.kristina95@gmail.com

Анотація. Метою статті є дослідження впливу адміністративно-територіального устрою на організаційно-правові форми місцевого самоврядування в Україні та США.

Матеріали і методи дослідження. У дослідженні застосовуються методи дедукції, індукції, а також синтезу та аналізу, герменевтичний і порівняльний методи. При проведенні дослідження автор спирався на діалектичний методологічний підхід, а також на системний та аксіологічний підходи.

Результати та їх обговорення. Адміністративно-територіальний устрій України закріплено в Основному Законі 1996 року. Відповідно до нього, характеризуючи організаційно-правові форми місцевого управління в Україні, слід звернути увагу на організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, мешканці яких визнаються територіальною громадою міста (як із районним поділом, так і без такого поділу); організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, мешканці яких визнаються територіальною громадою села, селища; організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, які охоплюють значну кількість територіальних громад (райони, області); організаційно-правова форма місцевого самоврядування у столиці України – Києві.

Конституція США щодо адміністративно-територіального устрою містить лише положення, відповідно до яких країна поділяється на штати. До компетенції кожного штату віднесено визначення його адміністративно-територіального устрою, а тому наявні адміністративно-територіальні одиниці є різними за своєю назвою, але досить подібними за сутністю та розміром. Резюмовано, що щодо США необхідно виявити організаційно-правові форми муніципального управління у графствах, тауншипах та аналогічних їм адміністративно-територіальних одиницях, на території яких розташовано кілька населених пунктів; у міських населених пунктах; у сільських населених пунктах; у столиці США – місті Вашингтон, розташованому в окрузі Колумбія. Також слід виявити організаційно-правові форми муніципального управління і шкільних, і спеціальних округів.

Ключові слова: місцеве самоврядування, муніципальне управління, органи місцевого самоврядування, організація місцевого самоврядування, організаційно-правова форма, муніципальна організаційно-правова форма.

Вступ. При дослідженні організаційно-правових форм місцевого самоврядування варто взяти до уваги, що у деяких країнах визначення поняття «місцеве самоврядування» та його основ міститься у Конституції. Варто наголосити, що ключові положення Основного Закону України 1996 року, що є важливими для дослідження організаційно-правових форм місцевого самоврядування, вміщено у статтю 140. До них віднесено:

1) частину першу статті 140, у якій і наводиться визначення поняття «місцеве самоврядування», яке «є правом територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища або міста – самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України»;

2) частину другу статті 140, у якій наголошується, що із загального порядку здійснення місцевого самоврядування (отже, із загальних організаційно-правових форм місцевого самоврядування) є певні виключення, а саме «особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України»;

3) частину третю статті 140, у якій закріплено, що «місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи»;

4) частину четверту та п'яту статті 140, на підставі положень яких можна виокремити організаційно-правові форми місцевого самоврядування в Україні, про те, що «органами місцевого самоврядування, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ і міст, є районні та обласні ради», та що «питання організації управління районами в містах належить до компетенції міських рад».

Закон від 21 травня 1997 року «Про місцеве самоврядування в Україні» містить дещо іншу, хоча й подібну, дефініцію поняття «місцеве самоврядування. Відповідно до статті 2 поняття «місцеве самоврядування в Україні» трактується як «гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України» (частина перша); «місцеве самоврядування здійснюється

територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст».

Основна частина. Метою статті є дослідження впливу адміністративно-територіального устрою на організаційно-правові форми місцевого самоврядування в Україні та США.

Матеріали і методи дослідження. У дослідженні застосовуються методи дедукції, індукції, а також синтезу та аналізу, герменевтичний і порівняльний методи. При проведенні дослідження автор спирався на діалектичний методологічний підхід, а також на системний та аксіологічний підходи.

Результати та їх обговорення. Варто зауважити, що в законодавстві України є визначення поняття «місцеве самоврядування», а у законодавстві США його немає. Тому при порівняльному огляді основних органів, які здійснюють місцеве самоврядування у цих країнах, варто керуватися визначенням, сформульованим у юридичній літературі.

Існує багато підходів до формулювання різних понять, і поняття «місцеве самоврядування» не є виключенням. У випадку дослідження організаційно-правових форм місцевого самоврядування необхідно звернути увагу на ті визначення, які акцентують увагу саме на цих органах.

Одним із прикладів подібних дефініцій є таке визначення: «місцеве самоврядування – це децентралізована форма організації територіальної публічної влади, яка забезпечує виконання законів та інших нормативних актів органів державної влади у межах території різних видів поселень самим населенням і таким, що ним утворюється, органом місцевого самоврядування, а також такими, що ним обираються та призначаються посадовими особами. Ці органи та посадові особи підзвітні місцевому населенню та підконтрольні йому у своїй діяльності. Така конструкція публічної влади на місцях забезпечує реалізацію конституційного принципу відповідальності у системі місцевого самоврядування» (Ворошилов, 2007: 58).

У цьому визначенні є низка важливих моментів. По-перше, у ньому підкреслюється, що місцеве самоврядування є виявом децентралізації публічної влади. По-друге, у ньому наголошено на територіальному складнику у місцевому самоврядуванні, що свідчить про важливість врахування адміністративно-територіального устрою як при характеристиці місцевого самоврядування загалом, так і при огляді його організаційно-правових форм зокрема. По-третє, наголошується на існуванні різних органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

У контексті нашого дослідження важливо звернути увагу на адміністративно-територіальній устрій аналізованих країн. Як влучно зазначив О.І. Черкасов, «адміністративно-територіальний устрій складається під впливом різних історичних, політичних, соціально-економічних і демографічних факторів і здебільшого має два рівні – низовий і середній (регіональний). Адміністративно-територіальний устрій насамперед визначається Конституцією, а також спеціальними законами» (Черкасов, 2012: 185).

Адміністративно-територіальний устрій України закріплено в Основному Законі 1996 року. Відповідно до частини першої статті 133 «систему адміністративно-територіального устрою України складають Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села». Крім Автономної Республіки Крим, усі інші елементи системи адміністративно-територіального устрою України мають самоврядування. Певне виключення становлять лише райони у містах. Відповідно до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» міська рада вирішує щодо конкретного міста із районним поділом, як саме буде здійснюватися місцеве самоврядування у його районах.

Характеризуючи організаційно-правові форми місцевого управління в Україні, необхідно звернути увагу на:

- 1) організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, мешканці яких визнаються територіальною громадою міста (як із районним поділом, так і без такого поділу);
- 2) організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, мешканці яких визнаються територіальною громадою села, селища;
- 3) організаційно-правові форми місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, які охоплюють значну кількість територіальних громад (райони, області);
- 4) організаційно-правова форма місцевого самоврядування у столиці України – Києві.

Конституція США щодо адміністративно-територіального устрою містить лише положення, відповідно до яких країна поділяється на штати. До компетенції кожного штату віднесено визначення його адміністративно-територіального устрою, а тому наявні адміністративно-територіальні одиниці є різними за своєю назвою, але досить подібними за сутністю та розміром.

48 із 50 штатів США поділяються на графства (крім Род Айленду та Коннектикуту). Лише у двох штатах аналогічні за розміром та функціями їхніх органів публічної влади адміністративно-територіальні одиниці називаються інакше – бороу (*boroughs*) у штаті Аляска та приходи (*parishes*) у штаті Луїзіана. У 20 штатах графства поділяються на менші адміністративно-територіальні одиниці – тауншипи (*township*).

На території графств розташовуються населені пункти. Здебільшого це міські (*city, cities*) та сільські (тауншипи, *towns*). У деяких штатах сільські населені пункти отримують назву тауншипу, що підкреслює їхню консолідацію для здійснення місцевого самоврядування. Таким чином наголошується на тому, що відповідна адміністративно-територіальна одиниця є значною за площею, має низьку щільність населення та сільський уклад життя мешканців. Можливими є поєднання сіті та графства з метою оптимізації здійснення муніципального управління. У такому випадку підкреслюється, що відповідна адміністративно-територіальна одиниця є значною за площею, має високу щільність населення та міський уклад життя мешканців.

Столиця США розташовується не на території штату, а на території спеціально утвореного суб'єкта федерації – округу Колумбія. Столиця має низку особливостей муніципального управління. Щодо США у контексті досліджень місцевого самоврядування часто застосовується поняття «муніципалітет», або «муніципальна корпорація». Муніципалітетом може стати населений пункт, який пройшов процедуру інкорпорації. Значущість цієї процедури для муніципалітету полягає у тому, що вона надає відповідній адміністративно-територіальній одиниці додаткових прав у сфері місцевого самоврядування (якщо порівнювати її з неінкорпорованими адміністративно-територіальними одиницями).

Щодо США слід виявити організаційно-правові форми муніципального управління у графствах, тауншипах та аналогічних їм адміністративно-територіальних одиницях, на території яких розташовано кілька населених пунктів; у міських населених пунктах; у сільських населених пунктах; у столиці США – місті Вашингтон, розташованому в окрузі Колумбія. Також слід зазначити, що огляд наведених вище організаційно-правових форм муніципального управління буде неповним. Він охоплюватиме лише органи муніципального управління загальної компетенції.

В Україні усі органи місцевого самоврядування належать до органів загальної компетенції, а тому досвід США у цій частині є надзвичайно цікавим із точки зору перспективності його запозичення.

Більшість дослідників муніципального управління в США здебільшого не звертає увагу на шкільні та спеціальні округи. Виключення становлять праці О.І. Черкасова та Н.В. Мішиної, які досліджували проблематику муніципального управління в США досить ґрунтовно.

Н.В. Мішина зазначала, що «шкільні округи здійснюють управління і фінансування шкільних установ, за винятком приватних, а спеціальні – надання послуг у сфері водопостачання, утримання лікарень, кладовищ, бібліотек, автомагістралей, парків і рекреаційних зон, аеропортів. Більшість спеціальних округів (93,5%) є одноцільовими, інші ж надають кілька видів послуг, тісно пов'язаних одна з одною. Кількість спеціальних округів безперервно зростає» (Мішина, 2002: 44; Мішина, 2014, 2020).

Щодо шкільних і спеціальних округів О.І. Черкасов узагальнив, що:

1) «вперше шкільні округи були утворені в штаті Коннектикут у 1766 року і потім набули поширення на території практично всієї країни. У 1942 році в США функціонувало 108 597 шкільних округів. З тих пір кількість останніх скоротилася більш ніж у 7 разів, що стало результатом їхнього укрупнення з урахуванням завдань, поставлених перед сучасною системою освіти. Невеликі шкільні округи, які розташовувалися у сільській місцевості, часто були не в змозі забезпечити школи сучасним устаткуванням, дорогими навчальними лабораторіями, спортивним спорядженням»;

2) «кількість спеціальних округів порівняно із 1942 роком (8299) збільшилася у кілька разів. Показово, що більшість американських муніципальних корпорацій, утворених після 1950 року (на відміну від старих міст), взагалі не здійснюють багато традиційних муніципальних функцій, а купують відповідні послуги у спеціальних округів, графств, інших муніципальних корпорацій або у приватних компаній» (Черкасов, 2016: 208).

Висновки. Таким чином, щодо США необхідно виявити організаційно-правові форми муніципального управління і шкільних, і спеціальних округів. Щодо цих організаційно-правових форм Н.В. Мішина узагальнила, що вони співпадають. Вона запропонувала для шкільних і спеціальних округів виокремлювати дві організаційно-правові форми муніципального управління – колегіальну та «колегію-суперінтендант» (Mishyna, 2015: 100).

Що ж до організаційно-правових форм муніципального управління у США, які охоплюють органи загальної компетенції, то різні дослідники пропонують різні переліки цих форм, називаючи їх по-різному. Тому це питання потребує більш глибокого дослідження, ніж проблематика організаційно-правових форм муніципального управління, яке здійснюється органами спеціальної компетенції.

Перспективи подальших творчих розвідок у цьому напрямі вбачаємо у тому, щоб детально охарактеризувати кожну організаційно-правову форму.

Список використаних джерел:

1. Ворошилов А.Н. Современные организационно-правовые формы казачьего самоуправления на Дону : дисс. канд. юрид. наук. Ростов-на-Дону, 2007. 197 с.
2. Мішина Н.В. Органи самоорганізації населення в Україні: типологія та класифікація. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. Том XXVI. Одеса, 2020. С. 81–89.
3. Мішина Н.В. Сучасні процеси децентралізації виконавчої влади та реформування місцевого самоврядування в Україні. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. Одеса, 2014. Т. 14. С. 228–233.
4. Мишина Н.В. Муниципальное управление в США, Соединенном Королевстве Великобритании и Северной Ирландии: сравнительно-правовое исследование : дис. канд. юр. наук. Одеса, 2002. 226 с.
5. Черкасов А.И. Некоторые особенности управления в сельской местности США. *Труды Института государства и права Российской академии наук*. 2016. № 6. С. 205–215.
6. Черкасов А.И. Региональные и муниципальные советы в механизме местного управления зарубежных стран. *Труды Института государства и права Российской академии наук*. 2012. № 1. С. 185–209.
7. Mishyna N.V. Doctrine of separation of powers at the local government level: the Ukrainian experience. *Молодий вчений*. 2015. № 12.1. С. 97–101.

References:

1. Voroshilov A.N. (2007) Sovremennyye organizatsionno-pravovyye formy kazach'yego samoupravleniya na Donu [Modern organizational and legal forms of Cossack self-government on the Don] : diss. kand. jurid. nauk. Rostov-na-Donu, 2007. 197 s. [in Russian].
2. Mishyna N.V. (2020) Orhany samoorganizatsiyi naselennya v Ukrayini: typolohiya ta klasyfikatsiya [Bodies of self-organization of the population in Ukraine: typology and classification]. *Naukovi pratsi Natsional'noho universytetu "Odes'ka yurydychna akademiya"*. Vol. XXVI. Odesa. P. 81–89 [in Ukrainian].
3. Mishyna N.V. (2014) Suchasni protsesy detsentralizatsiyi vykonavchoyi vlady ta reformuvannya mistsevoho samovryaduvannya v Ukrayini [Modern processes of decentralization of executive power and reform of local self-government in Ukraine]. *Naukovi pratsi Natsional'noho universytetu "Odes'ka yurydychna akademiya"*. Vol. 14. P. 228–233 [in Ukrainian].
4. Mishyna N.V. (2002) Munitsipal'noye upravleniye v SSHA i v Soyedinennom Korolevstve Velikobritanii i Severnoy Irlandii: sravnitel'no-pravovoye issledovaniye [Municipal governance in the USA and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland: comparative legal research] : dis. kand. jur. nauk. Odesa, 2002. 226 s. [in Russian].
5. Mishyna N.V. (2015) Doctrine of separation of powers at the local government level: the Ukrainian experience. *Molodyy vchenyy*. № 12.1. P. 97–101 [in English].
6. Cherkasov A.I. (2012) Regional'nyye i munitsipal'nyye sovery v mekhanizme mestnogo upravleniya zarubezhnykh stran xRegional and municipal councils in the mechanism of local government in foreign countries. *Proceedings of the Institute of State and Law of the Russian Academy of Sciences*. № 1. S. 185–209 [in Russian].
7. Cherkasov A.I. (2016) Nekotoryye osobennosti upravleniya v sel'skoy mestnosti SSHA [Some features of management in the US countryside. *Proceedings of the Institute of State and Law of the Russian Academy of Sciences*]. № 6. S. 205–215 [in Russian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.1.38>

TYPOWE SYTUACJE DOCHODZENIOWE POCZĄTKOWEGO ETAPU DOCHODZENIA WNIOSKU, OBIETNICY LUB NIESTOSOWNEJ KORZYŚCI

Hennadii Honcharuk

student Katedry Dyscyplin Karno-Prawnych

Charkowskiego Narodowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych (Charków, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-7979-0855

Honcharuk@gmail.com

Adnotacja. Artykuł poświęcony jest określeniu typowych sytuacji dochodzeniowych początkowego etapu dochodzenia propozycji, obietnicy lub niestosownej korzyści, czyli przestępstw przewidzianych w art. 369 Kodeksu Karnego Ukrainy. Ustalono, że zaletą prowadzenia dochodzenia przez grupę śledczych jest możliwość jednoczesnego prowadzenia kilku czynności dochodzeniowych (poszukiwawczych). Wadą dochodzenia grupowego są koszty organizacyjne – potrzeba gęstego planowania, harmonizacji i standaryzacji podejść i wyników, podziału pracy oraz większe prawdopodobieństwo wycieku informacji. Należy również zauważyć, że podczas wykonywania przez pracowników jednostek operacyjnych zadań śledczego, korzystają z uprawnień śledczego. Stwierdzono, że zadaniem początkowego etapu dochodzenia przedprocesowego jest szybkie zebranie informacji niezbędnych i wystarczających do uznania konkretnej osoby za winną popełnienia zarzucanego przestępstwa oraz rzetelne jego utrwalenie procesowe. Sytuacje śledcze na początkowym etapie dochodzenia przedprocesowego są dodatkami kombinacji organizacyjnych, kryminalistycznych, procesowych, psychologicznych cech, stanów, działań i interakcji nad sytuacjami kryminalistycznymi i dochodzeniowymi rozpoczęcia postępowania karnego. Sytuacje dochodzeniowe początkowego etapu dochodzenia propozycji, obietnicy lub niestosownej korzyści powinny uwzględniać następujące cechy – stosunek w czasie zgłoszenia przestępstwa do faktu wykonania obiektywnej strony przestępstwa, opis przedmiotu przestępstwa, figurant postępowania, cechy organizacyjne i interakcje wewnątrz przedmiotu dochodzenia.

Słowa kluczowe: postępowanie karne, etap dochodzenia, sytuacja śledcza, algorytm, korupcja.

TYPICAL INVESTIGATIVE SITUATIONS OF THE INITIAL STAGE OF INVESTIGATION OF A PROPOSAL, PROMISE OR PROVISION OF UNDUE PROFIT

Hennadii Honcharuk

Applicant at the Department of Criminal Law Disciplines

Kharkiv National University of Internal Affairs (Kharkiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-7979-0855

Honcharuk@gmail.com

Abstract. The article is devoted to the identification of typical investigative situations of the initial stage of the investigation of a proposal, a promise or the provision of undue benefits, that is crimes provided for